

Název projektu: Na zkušenou pro lepší kvalitu odborného vzdělávání
(zkráceně: Na zkušenou za vzděláním)

Projekt je veden pod evidenčním číslem: CZ/13/LLP-LdV/VETPRO/134183

Partnerská škola: OULUN SEUDUN AMMATTIOPISTO - [OSAO](#)

Projektu jsem se mohl zúčastnit díky projektům mobility LdV a škole, ve které působím ve funkci vedoucího dílen. Proto jsem svoji pozornost zaměřil hlavně na organizaci a vybavení praktického vyučování.

Předně musím konstatovat, že mi hodně prospěla jazyková příprava předcházející naší cestě za poznáním finského školství.

Při návštěvě finských škol patřících do komplexu školy OSAO jsem měl asi nejvíce inspiračních podnětů, neboť jsme většinu času strávili prohlídkami praktického vyučování.

Teoretická výchova je všude dosti podobná. Žáci sedí v lavicích a jsou k poznání vedeni pedagogem. Je skutečností, že v jednotlivých školách (jednotkách - units) komplexu OSAO byla i výuka ve třídách IT technologiemi značně podporována (notebooky, tablety, dataprojektory).

Zprávu si dovoluji podpořit hlavně snímky, neboť často o situaci vypoví více než dlouhý popis.

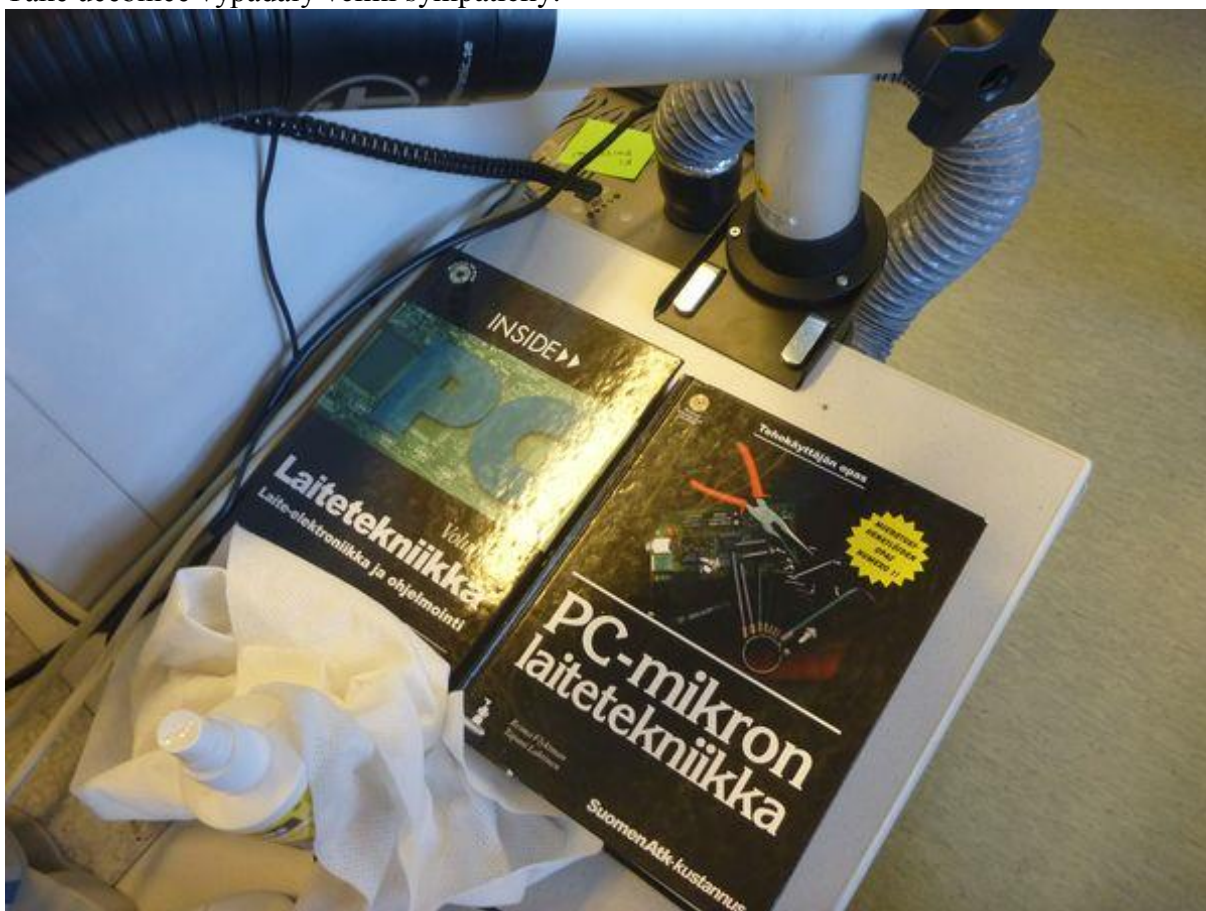
Jedna z teoretických hodin – „učebna“ integrovaná do dílen

Pro mne, coby elektroinženýra byly zajímavé zejména elektrodílny. Musím konstatovat, že žáci měli k dispozici nejmodernější vybavení a při přechodu do praxe by je proto technika neměla překvapit.

Jedna z elektrodílů, kde je velmi silně provázána technologie IT s elektronikou

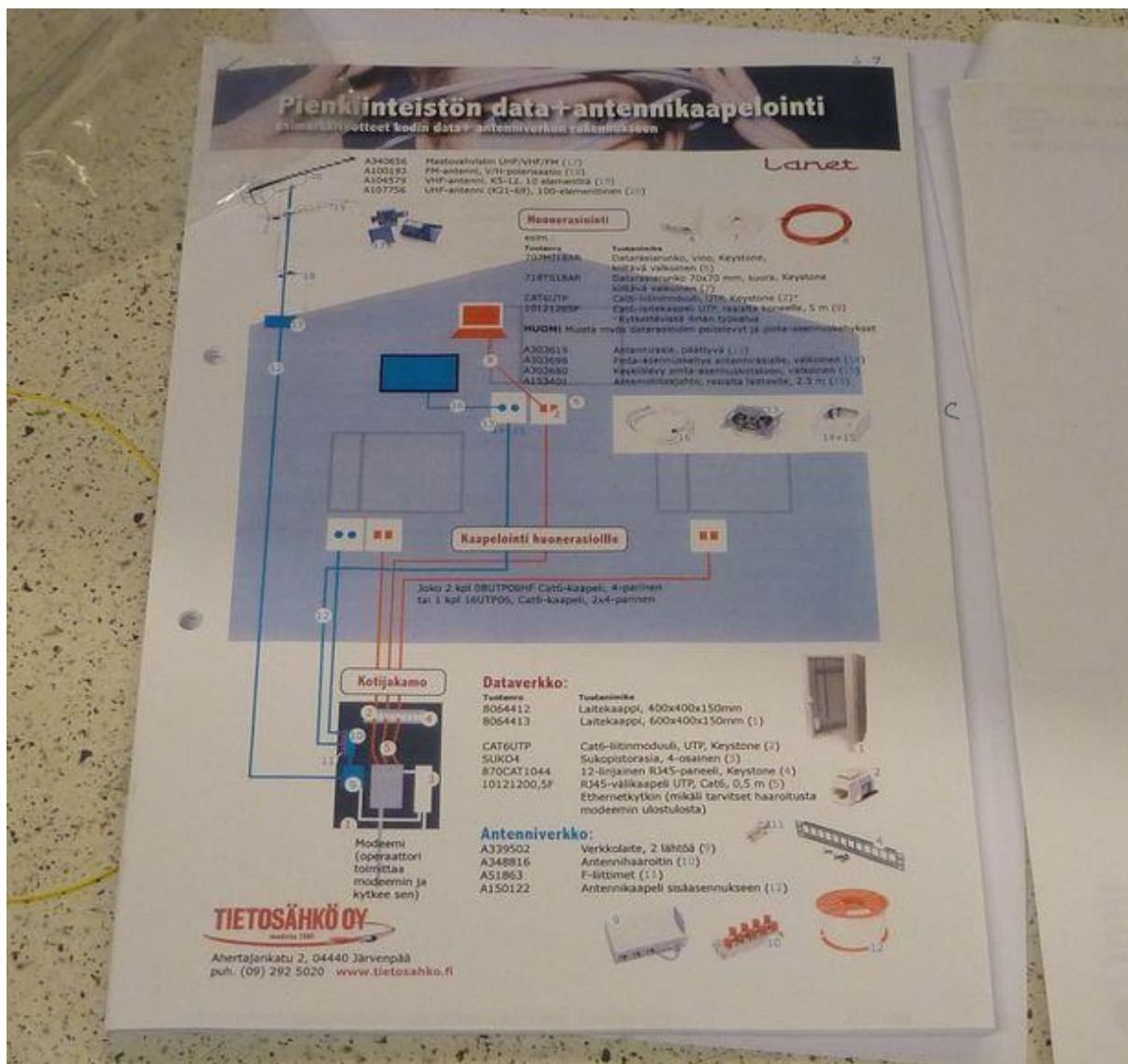

Také učebnice vypadaly velmi sympaticky:

Při otevření byly přehledné a sympaticky graficky zpracované.

Podklady pro praktickou výuku byly velmi pěkně připraveny, ať už pracovní listy, které, ač byly ve finštině, byly pochopitelné a graficky hezky zpracované.

Tento snímek je ze stolu jednoho finského žáka, který zapojoval anténu. Jak i z ne příliš kvalitního záběru je patrné, tak na obrázku je zapojení jasně barevně zvýrazněné a rozlišené, včetně potřebných součástek a doplňujícího materiálu.

Z jiné oblasti odborné praxe mne například zaujalo, jak podrobně byla zpracována technologie výroby stoličky v dřevoobráběcí dílně v komplexu školy „Kaukovainio unit“, kde výroba byla rozpracována do nejjednodušších operací a na každou byl pomocí QR kódu proveden odkaz, kde byl podrobný popis.

Jeden z QR – vyzkoušeno (na odkaz vede až na youtube, kde je video hoblování).

Pohled na stěnu s celým postupem výroby:
Takto vypadal celý postup od „prkýnek ke stoličce“.

Také ostatní praktická pracoviště byla velmi zajímavá a podnětná.

Takto pracovali obkladači (obložili a po zkontrolování mistrem „odstranili

Jak vyplývá z předchozích ukázek některých pracovišť, tak příprava do zaměstnání je opravdu promyšlená. Hlavní důraz je kladen na praktickou činnost.

Na všech praktických pracovištích bylo poměrně málo žáků. Při diskuzích si finští kolegové postesklí, že řeší nezájem o studium technických oborů, že mají nedostatek uchazečů a že oproti minulým letům přijímají žáky s horšími předpoklady jak k teoretické výuce, tak k pracovním činnostem.

Vychází mi z pobytu poznatek, že technika sice člověku pomáhá, ale svým způsobem ho i zatěžuje a že nezájem o její studium je v technicky vyspělých zemích asi všeobecným fenoménem.

Tato situace mě utvrzuje v tom, že trend, který jsme nastoupili na naší škole, tedy přibližovat technickou tvorit již dětem v útlém věku je jedno z řešení. Finské kolegy naše zkušenosti velmi zajímaly a v oblasti motivace dětí a jejich chuti ke studiu technických oborů oceňovali náš přístup a velmi se zajímali o naše zkušenosti.

Velmi si cením možnosti účasti na projektu mobility. Přínosů je mnoho, a to jak v osobní rovině tak v té profesionální. Měl jsem možnost seznámit se zejména s praktickou částí výuky a musím konstatovat, že ani nejmodernější a nejdražší vybavení není vždy zárukou dobrých výsledků.

Těžko bych uměl vyjmenovat, co vše mně zaujalo. Nafotil jsem cca 1250 fotek a ještě více vjemů mi určitě zůstalo někde na pozadí mé paměti. Předpokládám, že se jako inspirace „ozvou“ při řešení některých záležitostí v naší škole. Účast v projektu pro mne byla velmi přínosná. Doufám, že to nebyl poslední projekt tohoto typu. Těším se na další.

Ing. Jaroslav Semerád
22. 4. 2014